

Onze zoon krijgt van ons, zijn ouders, thuisonderwijs. Hij is zwakbegaafd en heeft een vorm van autisme. Toen hij 3 jaar was is bij hem een diagnose gesteld. De verwachtingen waren erg laag. Zijn ontwikkeling is door onze inzet en goede zorg behoorlijk boven verwachting gegroeid.

Sociaal emotionele ontwikkeling, intellectuele ontwikkeling en praktische vaardigheden in al zijn facetten staan bij ons hoog in het vaandel. We willen graag dat hij zo veel mogelijk leert en zich zo goed als mogelijk ontwikkelt. Thuisonderwijs blijkt hierbij uitermate geschikt. Wij kunnen hem op deze manier met behulp van een individuele aanpak optimaal begeleiden en onderwijzen. Ook kunnen we zo zijn ontwikkeling op de voet volgen zodat het onderwijs steeds het best bij hem past.

Hiernaast heeft hij gewoon omgang met vrienden. Hij zit op diverse cursussen buitenshuis zoals gitaar spelen, dammen en judo. Hij en wij zijn tevreden met deze manier van werken en zijn ontwikkeling verloopt boven verwachting goed.

Wij vinden dat het wetsvoorstel is opgesteld vanuit vooroordelen over het thuisonderwijs en vragen ons af in hoeverre er echt in de diepte is bestudeerd hoe thuisonderwijs in zijn werk gaat. We hopen dat dit alsnog gaat gebeuren alvorens men deze wet gaat aanpassen.

Graag zou ik de volgende punten onder de aandacht willen brengen:

Het feit dat de thuisonderwijzer minimaal in het bezit moet zijn van een HBO diploma.

Dit is een zeer kortzichtig besluit aangezien men hierbij personen uitsluit, hierbij is sprake van discriminatie. Ik heb zelf een MBO diploma maar heb destijds therapeutische toepassingen uitgevoerd in onze thuisessie die bij het HBO niveau horen. Met de voorwaarde van HBO niveau zouden wij worden uitgesloten ondanks onze uitgebreide educatieve en therapeutische ervaringen die wij door de jaren heen hebben opgebouwd bij onze kinderen. Wij hebben zelf de verantwoordelijkheid genomen om hen optimaal te begeleiden. Er is niets wat erop wijst dat het opleidingsniveau van ouders invloed heeft op de kwaliteit van onderwijs. Sterker nog, wat veel relevanter is, is de situatie dat het kind zich veilig en gelukkig voelt want dat is de basis van een zich ontwikkelend kind!

Kinderen maken voor hun 14e een eindtoets primair onderwijs en startkwalificatie.

Het nadeel hiervan is dat men verplicht wordt om hiermee te werken om deze toets te gaan halen. Het zeer grote voordeel van thuisonderwijs is dat kinderen op hun eigen niveau en op hun eigen manier mogen werken. Het is maatwerk en dat is een zeer gunstig aspect van thuisonderwijs. Het is niet wijs om juist dit gunstige aspect van thuisopleiding weg te halen door een toets toe te voegen om te meten wat een kind op dit moment zou moeten weten. Dit zou op een hele andere manier gedaan kunnen worden door ouders te laten documenteren wat een kind gedaan heeft in een schooljaar. Hierbij wil ik ook onder de aandacht brengen dat een test niet per definitie sluitend is voor wat een kind in zijn geheel is en kan. Een test laat slechts bepaalde aspecten zien van een kind en niet zijn/haar geheel. Hiermee is een test niet passend en zelfs beperkend om de kwaliteit van het thuisonderwijs te toetsen.

(onaangekondigd) Thuisbezoek onderwijsinspectie.

Dit is een inbreuk op de privacy! Onze zoon een aan autisme gerelateerde stoornis en hij zal op dit soort bezoeken voorbereid moeten worden. Anders komt er een volledig vertekend beeld van de situatie. Bovendien kan toezicht uitstekend gepland worden waarbij de portfolio en plannen inhoudelijk beoordeeld worden. Aangezien scholen 1x in de 4 jaar onderworpen worden aan inspectie wil ik erop aandringen dat toezicht en vrijheid van thuisonderwijs nooit strenger mag zijn dan die van school. Bovendien heeft het ook geen meerwaarde om onverwachts thuisbezoek te doen omdat kinderen die thuisonderwijs krijgen op andere momenten leren dan schoolgaande kinderen. Bijvoorbeeld een kind dat besluit om 's morgens 7 uur alvast zijn/haar rekenwerk te gaan doen. Of 's avonds om 20.00 uur samen met anderen een film voor geschiedenis gaat kijken. Of om 18.00 uur samen met de ouder aan het koken is. Daarnaast vinden diverse activiteiten vinden bij ons juist niet thuis plaats zoals museumbezoek, bibliotheek, sporten. Dit houdt dus in dat we lang niet alle momenten thuis zijn. Bij een onaangekondigd huisbezoek zou het dus zeer aannemelijk kunnen zijn dat we op dat moment niet thuis zijn, maar wel zeker met onderwijzen bezig zijn.

Dit brengt ons bij de volgende eis, namelijk de locatie-eis. Deze eis is niet realistisch, aangezien thuisonderwijs, zoals genoemd, vaak op andere locaties plaatsvindt. Het zou de kwaliteit van het onderwijs dus ernstig belemmeren als we vastgepind zijn aan een vaste locatie.

Vooraf gestelde vakanties:

Wat voor velen als vakantie wordt beschouwd, is voor onze zoon juist een perfecte omgeving om nieuwe dingen te leren, zoals de ontmoetingen en kampeerweekend met andere thuisonderwijzers. Vanwege zijn autisme hebben op andere plekken mensen vaak moeite om met hem om te gaan. Maar bij de christelijke thuisonderwijzers wordt hij geaccepteerd zoals hij is, en mag hij volledig en volwaardig meedraaien. Dat is geen vakantie, dat is een prachtige leeromgeving bij uitstek! Dus de eis van de vakantie is niet werkbaar, omdat ook vakanties een leersituatie zijn voor thuisonderwijzers, en zeker voor de 'thuiszitters' die vastgelopen zijn op school, zijn dit soort dingen juist een prachtige mogelijkheid. Dit zou niet beperkt moeten worden.

De overgangsregeling is te kort

Deze zou 5 jaar kunnen bedragen voor mensen die al vrijgestelde kinderen hebben en dus al thuisonderwijs geven en minder tijd hebben om zich eventueel bij te scholen, minstens 4 jaar voor mensen die van plan waren van de vrijstellingsregeling gebruik te maken maar zichzelf nu voor deze hoge eisen gesteld zien.

Wij hopen onze zoon nog een tijd thuisonderwijs te kunnen geven zodat wij hem volop kunnen onderwijzen in alle aspecten van zijn ontwikkeling en wij hem hierin veel nauwkeuriger en efficiënter kunnen volgen dan in een school mogelijk zou zijn.

Ik denk persoonlijk dat veel zorgen rond thuisonderwijs terug te voeren zijn op angst. Vandaar mijn nadruk om nog grondiger onderzoek te doen bij thuisonderwijzers maar ook bij de kinderen die thuisonderwijs hebben genoten en dus uit eigen ervaring kunnen spreken hoe zij zich uiteindelijk hebben ontwikkeld.